

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **V. S.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 20 maja 2026 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania

prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 7 listopada 2025 r., sygn. akt VIII Ka 782/25,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 14 maja 2025 r., sygn. akt III K 283/25,

na podstawie art. 532 § 1 *a contrario* k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego V. S. wniósł kasację, w której zostały sformułowane zarzuty rażącego naruszenia prawa procesowego mające – zdaniem skarżącego – istotny wpływ na treść orzeczenia. We wniesionym nadzwyczajnym środku zaskarżenia obrońca zawarł także wniosek o wstrzymanie wykonania kary pozbawienia wolności wobec skazanego V. S. do czasu rozpoznania kasacji. W uzasadnieniu co do sformułowanego wniosku wskazał, że wykonanie wyroku w zakresie zawartych w nim rozstrzygnięć może nastąpić przed rozpoznaniem kasacji

co stoi w sprzeczności z zasadami porządku prawnego oraz gwarancjami procesowymi i konstytucyjnymi. Wyraził również przekonanie o trafności zarzutu naruszenia przez Sąd odwoławczy art. 433 § 2 k.p.k.

W odpowiedzi na kasację Prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja z art. 532 § 1 k.p.k., będąca odstępstwem od zasady natychmiastowej wykonalności prawomocnych wyroków (art. 9 § 3 k.k.w.) ma charakter wyjątkowy, a skorzystanie z niej jest możliwe dopiero przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia znacznego stopnia prawdopodobieństwa zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne skutki.

Nie przesądzając w tym miejscu o zasadności sformułowanych w nadzwyczajnym środku zaskarżenia zarzutów, co wymaga ich analizy przekraczającej ramy postępowania związanego z wnioskiem o jakim mowa w art. 532 § 1 k.p.k., która to analiza zostanie przeprowadzona na rozprawie, ale dokonując badania ich wagi tylko z punktu widzenia ustalenia przesłanek wstrzymania wykonania orzeczenia, należy stwierdzić, że prawdopodobieństwo uwzględnienia tej kasacji w zaskarżonym zakresie nie jest na tyle wysokie, by stanowiło wystarczającą podstawę do skorzystania z możliwości wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku. Tego rodzaju oceny nie można bowiem dokonywać przed merytorycznym rozpoznaniem tej skargi, w sytuacji, gdy i sama kasacja nie podnosi uchybień, które w sposób oczywisty – bez potrzeby głębszego wnikania w materiały sprawy - wskazywałyby na niebudzącą wątpliwości ich zasadność.

Szereg argumentów w tym przedmiocie podniósł chociażby w pisemnej odpowiedzi na kasację oskarżyciel publiczny.

Skoro więc nie został spełniony warunek *sine qua non* umożliwiający wydanie orzeczenia po myśli art. 532 § 1 k.p.k. należało orzec jak na wstępie

[J.J.]

[r.g.]